

Ikt. sz.: NOB-40/67-2/2015.

NOB-17/2015. sz. ülés
(NOB-33/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2015. október 19-én, hétfőn, 11 óra 10 perckor
az Országház Esterházy János tanácstermében megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>A Trianon Múzeum fejlesztési lehetőségei - Előadó: dr. Szabó Pál Csaba, a Trianon Múzeum kuratóriumi elnöke</i>	5
<i>Dr. Szabó Pál Csaba tájékoztatása</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek</i>	10
<i>Válaszadás, reagálás</i>	12
<i>Egyebek</i>	15
<i>Az ülés berekesztése</i>	16

Napirendi javaslat

1. Az autonómia ügye (zárt ülés)

Előadó:

Dr. Szili Katalin miniszterelnöki megbízott

2. A Trianon Múzeum fejlesztési lehetőségei

Előadó:

Dr. Szabó Pál Csaba, a Trianon Múzeum Alapítvány kuratóriumi elnöke

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pánczél Károly (Fidesz)**, a bizottság elnöke
Szabolcs Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bóna Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Petneházy Attila (Fidesz)
Ander Balázs (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)
Kiss László (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Szabolcs Attila (Fidesz) távolléte idejére Pánczél Károlynak (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz) távolléte idejére Bóna Zoltánnak (Fidesz)
Szászfalvi László (KDNP) Petneházy Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

(A bizottság 10 óra 03 perckor kezdődött zárt ülésének folytatása, melyről külön jegyzőkönyv készült.)

A nyílt ülés kezdetének időpontja: 11 óra 10 perc)

A Trianon Múzeum fejlesztési lehetőségei - Előadó: dr. Szabó Pál Csaba, a Trianon Múzeum kuratóriumi elnöke

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Folytatjuk a bizottsági ülésünket. Ahogy a napirendünket elfogadtuk, második napirendi pontunk a Trianon Múzeum fejlesztési lehetőségei, és köszönöm szépen, hogy a felkérésünket közös egyeztetés után elfogadta dr. Szabó Pál Csaba, a Trianon Múzeum alapítványi kuratóriumának az elnöke. Nagy tisztelettel köszöntöm elnök urat, és megkérem, hogy a tájékoztatóját tartsa meg.

Dr. Szabó Pál Csaba tájékoztatása

DR. SZABÓ PÁL CSABA kuratóriumi elnök (Trianon Múzeum): Igen Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Nemzeti Összetartozás Bizottsága! Nagyon szépen köszönöm ezt a kivételes lehetőséget, hogy a Trianon Múzeum először ebben az intézményes formában, a magyar parlamentben megszólalhat. Igyekszem nagyon röviden a múzeum előtt álló legfontosabb feladatokat összefoglalni, azokat a nehézségeket, amelyek a múzeum múltjában, jelenében és jövőjében előttünk állnak, és természetesen az igen tisztelt bizottság újabb segítségét kérem, hogy ebben az új szakaszban a Trianon Múzeum betölthesse azt a szerepet, amit a magyar nemzetpolitikában betölthet, és ezen a ponton úgy látszik, hogy versenytárs nélkül tölthet be bizonyos pozíciókat.

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy egyetlenegy bővített mondatban a Trianon Múzeum küldetését megpróbáljam definitíve összefoglalni. Még a nemzetileg erősen elkötelezett közéleti szereplők körében is vannak komoly félreértések a Trianon-problematika kezelésével kapcsolatban. Mi azt gondoljuk, nevezetesen, ez a magyar közösségi hagyomány ápolásának egy olyan területe, vélik sokan, amely rendkívül sok kockázatot, fájdalmas pontot rejt magában. Jobbféle verzióban azt mondjuk, hogy ezen legyünk túl valamilyen formában, mondjuk, Várpalotán egy kis vidéki intézményt hozunk létre, és ezzel letudtuk ezt a fajta hagyományőrzést. A még radikálisabb elképzelések szerint pedig tulajdonképpen erre sincsen szükség, koncentráljunk a jövőre, építsünk hidakat a Kárpát-medencében magyar és nem magyar között. Ezzel szemben mi határozottan azt gondoljuk, hogy a Trianon Múzeum vállalásánál és intézményi küldetésénél aktuálisabb, jelenorientáltabb nemzetpolitikai intézménye kevés van az országnak.

Mi azt gondoljuk, hogy a Trianon Múzeum feladata kettős, egyrészt egy olyan közösségi önreflexiót tesz lehetővé ezen a területen, amely önreflexiót tulajdonképpen más, jelenleg működő nemzetpolitikai kezdeményezések nem vállalnak föl. Tehát anélkül, hogy egész pontos adatokkal, információkkal, összefüggésekkel rendelkezünk arról, hogy a magyar nemzet Közép-Európában honnét jött, hova megy, mit tehet, milyen kockázatai vannak, milyen feladatai, milyen hősei és milyen áldozatai, a jelenben semmiféle lépést nem tudunk tenni. Képzeljük el azt az embert, azt a magánembert, aki egyébként az utcára nem meri kitenni a lábát a rengeteg fóbiája miatt, vajon mit akarunk vele a munkaerőpiacon kezdeni? Semmit.

Tehát a Trianon Múzeum egyrészt ezt a közösségi önreflexiót biztosítja, igyekszik lehetővé tenni azt, hogy 1918-2016 között átélhetővé, védhetővé, fenntarthatóvá tegye a külhoni és a belhoni magyarok számára ezt a rendkívül sok

nehézséget tartalmazó néhány évtizedet. Anélkül, hogy ezt megmagyaráznánk, ez a hiányzó téglá mindenféle jelen idejű és jövő idejű tevékenységet lehetetlenné fog tenni. A Trianon Múzeumnak tehát ez a múltba irányuló, a múlt idejű küldetése, és ezzel szorosán összefügg, hogyha ezeket a feladatokat, ezt a munkát elvégezzük, akkor a Trianon Múzeum által előállított térben olyan mozgástérbővülés áll rendelkezésre intézményeknek, gondolatoknak, kutatásoknak, beavatkozásoknak, amely lehetővé teszi, hogy új területen, új pozícióban jelenhessünk meg a Kárpát-medencében.

Tehát egy olyan Kárpát-medencei stratégiai gondolkodás fundamentumát állíthatja elő a Trianon Múzeum és a köré fölépülő intézményrendszer, amely jelen időben a levéltári kutatásoktól az egészségügyi fejlesztéseken át a magyar nemzeti identitás fejlesztéséig és erősítéséig nagyon sok területen nyújthat segítséget. Tehát a Trianon Múzeumot mi az egyik legpotensebb és legaktuálisabb intézménynek képzeljük el a Kárpát-medencei magyar élet organizációjában. Tehát azt gondoljuk, hogy a Trianon Múzeum tulajdonképpen ily módon a gazdaságtól a kultúráig egy sor területen nélkülözhetetlen. Én azt tanácsolnám a döntéshozóknak, hogy a Trianon Múzeum, illetve a Trianon Múzeum vállalásában megjelenő összes kezdeményezést kiemelt módon támogassák, mert a társadalom és a gazdaság egy sor területén azonnali radikális erőnövekedés állhat elő.

Most nézzük meg, nagyon röviden összefoglalom, hogy a Trianon Múzeum költségvetési támogatása részben pénzbeli, részben pedig politikai kiállításban hogyan alakult az utóbbi években. A múzeum hivatalosan 2004-ben nyitotta meg a kapuit, 2004-től 2010-ig a múzeum nulla támogatással működött, tehát sem a magyar állam, sem a magyar önkormányzati szféra a múzeumot nem támogatta. Ezekben az években, amikor este 10 órakor a jéghideg Trianon Múzeumban néha megálltam, akkor eszembe jutott, hogy vajon Tel-Avivban, amikor 1970-ben, mondjuk, egy magánember megállt volna a saját maga által összegrondolt holokausz-kiállítás közepén, és átgondolja, hogy az izraeli állam akadályozza, pénzt nem ad és gyakorlatilag féllegálisba szorítja az ő tevékenységét, én azt gondolom, hogy ezekre az évekre ez az állapot volt jellemző. Egy civil kezdeményezésnek kellett képviselnie a legnagyobb magyar tragédia közvéleményben történő megjelenítését.

2010-ben, a kormányváltás után, 2011-től 2013-ig a Trianon Múzeum 50 milliós költségvetési támogatáshoz jutott. Sajnálatos módon ez az 50 milliós támogatás - mindjárt a volumenéről ejtenék néhány szót -, de a támogatás egészen hektikusan érkezett, tehát volt olyan év, amikor év végéig nem született döntés a múzeum támogatásáról, volt olyan, amikor a következő évben pótoltuk vissza az előző évet, és mindenki, aki intézményt vezetett valaha, tudja, hogy ez gyakorlatilag a támogatás teljes eliminálását jelenti, tehát így nagyon nehéz szervezetet működtetni. Ez tehát a középső szakasz, és 2014-15-ben a Trianon Múzeum költségvetési sorra került, tehát szimbolikusan, azt hiszem, elérkeztünk oda, hogy a magyar állami költségvetés „Trianon Múzeum” elnevezéssel költségvetési sort tartalmaz, nyilván ez egy más pozicionálása a múzeumunknak.

Pillanatnyilag az 50 milliós támogatás 2013-14-ben lecsökkent 44 millióra, ez annyit jelent, hogy 12 százalékkal csökkent a múzeum költségvetése. Kettő darab ilyen nemzeti intézménynek csökkent az EMMI által felügyelt szférában, az ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparknak és a Trianon Múzeumnak. Azt gondolom, hogy ez egy minisztériumi előterjesztésben leli magyarázatát, de ez a 12 százalékos csökkenés is egészen nehéz helyzetet teremtett. Viszont ez a 44 millió forintos támogatás gyakorlatilag, amikor beszélek, mondjuk, összehasonlítható közgyűjteményi szervezetek vezetőivel, mondjuk, megyei múzeumigazgatókkal, és amikor szóba kerül a múzeumunk támogatottsága - és ez mindennél többet mond szerintem -, akkor egy kedélyes és szánakozó félmosollyal fogadják a 44 millió forintos támogatásunkat, merthogy a 44 millió forintból a következőt kellene előállítanunk: a megfelelő szakembergárda - gondnok, takarítónő, muzeológus, történész - alkalmazása és a

járulékok fizetése; a Zichy-kastély összes rezsiköltségének - fűtés, biztosítás, adózás - finanszírozása; új, színvonalas kiállítások berendezése; a Trianon Múzeum a várpalotai Zichy-kastélyban működik, a Zichy-kastély egy komoly műemléképület, Ybl Miklós tervei alapján készült, tehát az épület felújítása, illetve a műemléki szempontoknak megfelelő karbantartása; és hogy mondjak még egyet, a Trianon Múzeum azzal, hogy létezik, az összes Trianon-kérdéskörrel kapcsolatos tárgyi anyag gyűjtése, dokumentumok gyűjtése a hatáskörébe tartozik. Tehát a Trianon Múzeumnak ebből a pénzből meg kellene jelennie belső- és külső-Magyarország összes árverési színhelyén, az összes gyűjtő felé nekünk kellene most azt a gyűjtőmunkát végrehajtani, amit a Néprajzi Múzeum alapításakor részben állami, részben nem állami szándékból megvalósított. Ezek után nem kell mondanom, hogy a 44 millió forint ilyen módon szimbolikusan tekinthető.

Viszont szeretném nagyon gyorsan összefoglalni, hogy ebből a 4 éves minimális támogatásból a múzeum mit tud felmutatni pillanatnyilag. 1) A múzeum jogi háttérét teljes mértékben és kielégítően megoldottuk, mind a múzeum működése, amely most már országos tematikus múzeum - az összes olyan csatlakozó feltétellel, amit az Emberi Erőforrások Minisztériuma meghatározott -, részben az épületre vonatkozó vagyonkezelői rendszert fölépítettük, tehát biztonsággal működik a múzeum.

2) A múzeum nagyjából 50 százaléka - ez a kis kiadvány (*Felmutatja.*) ezeket még jórészt nem tartalmazza - olyan színvonalú kiállítást tud felmutatni, amely mondjuk, hogy a nemzetközi színvonalat eléri, de ha kicsit szerényebbek vagyunk, akkor azt mondjuk, hogy a nagy költségvetésű budapesti intézmények kiállításaival egy színvonalon - és elég szerény vagyok - tudjuk bemutatni azokat az összefüggéseket, amelyeket a Trianon Múzeum felmutat.

3) A Zichy-kastély épületét felújítottuk 2012-13-ban, a teljes külső és homlokzati felújítást végrehajtottuk.

4) Egy csomó eredeti programot megindítottunk, néhányat, tényleg csak, ami eszembe jut, gyorsan felsorolok. Egy pályázati forrásból egy számítógépes interaktív foglalkoztatót rendeztünk be, amely alkalmas arra, hogy megfelelő fogadókészség esetén a magyar iskolai közoktatási rendszerben az 1918-at megelőző és '18-at követő, mondjuk, a trianoni problematika néven leírható kérdéstömeget a tizenéves fiatalok számára élvezhetően lejátszhassa, elképzelhesse, és azon a nyelven fogalmazza meg, amit egyébként szeretnek éjjel után is csinálni. Tehát ebben a játékban az 1918 utáni Székely hadosztály küzdelmeit újra lehet játszani a megfelelő történeti adatokkal, forrásokkal, és adott esetben, hogy adjunk valamit a kreatitásnak is, a határt Csucsánál meg lehet tartani. Úgyhogy egy komplex játékot fejlesztettünk ki, amely alkalmas arra, hogy megfelelő fejlesztéssel a magyar közoktatási rendszernek egy, a történelemoktatás, a földrajzoktatás, az állampolgári ismereteknek egy megfelelő segédanyag legyen.

A Trianon Múzeum megvásárolta - csak tényleg kapásból mondok néhányat - az összes 1913-ban városi joggal rendelkező magyar település domain nevét. Tehát pillanatnyilag a Trianon Múzeum egy egységes Kárpát-medencei városi weboldalhálózat kiépítését kezdte meg, amely több nyelven fog működni, az adott városok legfontosabb szervezeti, történeti, gazdaságfejlesztési adatait fogja tartalmazni, és nem kell mondanom, hogy ennek nemzetpolitikai értelemben milyen jelentősége van.

4) Mondok még egyet - meg mondok még egy utolsót is -, a Trianon Múzeum kidolgozta a közoktatásban tanulók Határtalanul! Kárpát-medencei utazási programjának az egyetemista, felsőoktatási változatát. Ezt ki is próbáltuk, tehát éveken keresztül kipróbáltuk költségvetéssel, utazással, programmal stb. Csak azt szeretném jelezni, hogy nagyon sokat tud a tizenévesek utaztatása, de nagyon sokat tud a 20 éveseké, mert a 20 éves gyerekek már újságot írnak - akár a helyi lapban -,

már szerelmesek lesznek és házasodni fognak, vagy legalábbis összejárnak és sörözni fognak, már színházba járnak és potenciális közönségét adják a határon túli ilyen jellegű intézményeknek stb., stb., stb. Tehát ez a program gyakorlatilag a jelenlegi határ menti felsőoktatási intézményeknek nagyon mérsékelt költségvetéssel a Határtalanul! program továbbgondolására, illetve második szakaszának a működtetésére ad lehetőséget.

És csak hogy még egyet mondjak, ami a legfrissebb, a múlt héten gyűltek össze nálunk a Kárpát-medencei regionális magyar labdarúgó válogatottak vezetői, akik kezdeményezték, hogy egy egységes szervezetben a Kárpát-medencei magyar labdarúgó szövetséget alapítsuk meg. A Székelyföld- és Felvidék-válogatott már jól működik, létre fogjuk hozni a következő két hónapban az Őrvidék-, Délvidék-, Kárpátalja-válogatottat, és megpróbálunk még idén egy megfelelő szervezeti formát kialakítani, és onnantól kezdve nyilván létrejön a nemzetközi szervezet, az állam nélküli nemzetek nemzetközi labdarúgó szövetségének tagsága; belátható időn belül, azt szeretném mondani - bár én elkötelezett vagyok a magyar futball iránt -, világbajnokságot ebben a szervezetben nyerhetünk egy-két éven belül, nem máshol. Úgyhogy a Trianon Múzeum ezt a fajta operatív álláspontját igyekszik érvényesíteni sok területen.

Ezekkel a munkákkal odáig jutottunk, hogy mi már a kormányváltás időszakában többféle fórumon javaslatot tettünk arra, hogy egy ilyen integratív, kiemelkedő, nemzetpolitikai jelentőséggel bíró szervezetnek a Kárpát-medence fővárosában van a helye, hogy így mondjam, úgyhogy én azt hiszem, az utóbbi években ez a gondolat azért széles körben elfogadásra került. Tehát az, hogy a Trianon Múzeumnak valamilyen formában a fővárosban van a helye, ezt úgy általánosságban a döntéshozók elfogadják. Itt mi 2010 óta rendületlenül egy helyszín mellett igyekszünk érveket felsorakoztatni, ez az a budapesti helyszín, amely megfelelő reprezentativitással rendelkezik egyrészt, tehát alkalmas arra, hogy a nyitást követően több millió nyugat-európai turista betege a lábát. A Hősök teréről a japán és a francia turistát néhány 100 méter megtételére kell kényszeríteni, s máris ott vannak a budapesti Trianon Múzeumban.

Másrészt pedig egy olyan épületet kerestünk, amely méltó ennek a gondolatiságnak, és szinte - hogy is mondjam? - kétely nélkül eljutottunk a Vajdahunyadvárig, ugyanis talán nem mindenki tudja, hogy a Vajdahunyad vára egyáltalán nem mezőgazdasági múzeumnak épült. Az igaz, hogy 1907-ben kormánydöntés alapján a mezőgazdasági múzeumot helyezték oda, de egyébként 1896-ban a millenniumi kiállítás legsikeresebb épületegyütteseként - amit fából építettek - akkora sikere volt, hogy a kormány úgy határozott a fővárossal karöltve, hogy ezt megépítik kőből is. Ilyen módon a városligeti Vajdahunyadvár gyakorlatilag építészetiileg a történelmi Magyarország megtestesülése. Tehát, ha kell keresni egy olyan épületet az országban, ami a régi Magyarország vagy a történelmi Magyarország - a parlamenten kívül -, akkor a Vajdahunyad vára az az épület, ahol ilyen jellegű fejlesztés létrejöhet.

Mi ettől kezdve a Vajdahunyadvár helyszínt próbáltuk a döntéshozók figyelmébe ajánlani. Azt most nem mondom el, hogy 2010 óta ennek sok fordulója volt, néha ez elég közel jutott a megvalósuláshoz, pillanatnyilag az információim szerint megint a kormány előtt van. Egy-két héttel ezelőtt miniszterelnök úr kérte a Mezőgazdasági Múzeum költözésére vonatkozó előterjesztés kormány elé terjesztését. Tehát mondjuk, annyit mondhatunk, hogy komolyan napirenden levő téma.

Ebben az anyagban, amit kiosztottunk, ebben a tisztelt bizottság látja, hogy itt nem a Trianon Múzeum..., és úgy gondolom, talán ez is az egyik leghatásosabb javaslat ebben az anyagban. Tehát, ahogy 2010-ben - szerintem egy nagyon innovatív döntéssel - a magyar parlament nem azt mondta, hogy június 4. legyen a nemzeti gyásznap, és konduljanak meg a harangok - ugye, nincs annyi pap, nincs annyi hívő és

nincs annyi érzelmileg elkötelezett, mint 1920-ban, tehát ezt nagyon nehéz lett volna egyébként is hitelesen végigvinni -, és egyébként azt gondolom, a döntés mögött az volt, hogy próbáljuk pozitív tartományba tenni azokat az ügyeket, amelyek történtek. Az más kérdés persze, hogy ezt tartalommal sikerült-e megtölteni, de maga a javaslat, miszerint a tragédiát próbáljuk onnét nézni, hogy azonnal reparáljuk, amit lehet, ezzel analóg módon született meg a mi javaslatunk. Tehát azt mondjuk, hogy a Trianon Múzeum működjön Várpalotán - egyébként is most már azon a szinten van, hogy mindenféle gyűjteményi, szakmai háttere ennek megvan, és majd az a javaslat, amit percekben belül fogok ismertetni, az éppen ezt célozza, hogy az utolsó lépést is tegyünk meg -, és Budapestre pedig költözzön be az az energia, amivel egyébként a magyar nemzetileg elkötelezett közvélemény a Trianon Múzeum budapesti létesülését kívánja, ez pedig a Kárpát-medencei magyar jelenlét, a magyar történelem, a közép-európai együttműködés, a teljesítmény, azok az értékek, amelyeket az 1000 éves Magyarország, mint a Kárpát-medence állami megszervezője, föl tudott mutatni.

Tehát a Trianon Múzeum budapesti helyszíne mögött ugyanazok az energiák és erők vannak, amelyeket egyébként úgy tudunk az „Ezeréves Magyarország Múzeuma” projektbe csatornázni, hogy ez vállalható lesz egy húszárvagással a nem magyarok számára is. Tehát egyszer csak egy olyan korszerű, üzenetekkel bíró, kiemelkedő kulturális emlékhellyel gazdagodik a főváros, ahova nagy hangon, ragaszkodás nélkül, büszkén román, szlovákot és franciát be lehet hívni. Tehát azok az energiák, amelyek egyébként a Trianon Múzeumban le vannak kötve a valódi sérelmek és valódi áldozatok mellé - jelzem, hogy ezeket az áldozatokat Magyarország nem ismeri, úgyhogy a Trianon Múzeumnak nagyon komoly feladatai lesznek ezt követően is -, ezeket megszabadítjuk ettől a napi sérelmi politizálásra lehetőséget adó vonatkozásoktól, és gyakorlatilag a Trianon Múzeum fiókintézményeként megalakulhat Budapesten a nemzeti összetartozás napja analógiájára az ezeréves Magyarország múzeuma. Tehát a koncepció mögött - ha most gyorsan el kellett hadarnom - nagyjából ezek a megfontolások állnak.

Végül, és ez lett volna a bevezetője annak, amit szerettem volna mondani, mert ezek az előzmények, ami a politika napirendjén van, a Trianon Múzeum küzdelmei az utóbbi években. Viszont szerintem részben azért is, mert a fővárosi költözés napirenden van, de részben azért is, mert most ilyen szűk körben merem mondani, ez a múzeum méltánytalan kezelése. Ezeket az eredményeket, amiket elmondtam, úgy lehetett elérni, hogy az összes embernek, aki részt vesz a múzeum fejlesztésében, fenntartásában, gyakorlatilag ugyanazt kell kommunikálnom, mint 10 évvel ezelőtt, hogy most utoljára önköltségi áron, most utoljára ingyen add oda a gyűjteményedet, nem tudjuk megvenni, de add kölcsön az egymilliós országzászlódat. Tehát én azt gondolom, hogy az ügyet nem szabad ilyen méltatlan helyzetben hagyni, és ezért lenne kettős javaslatom.

Az egyik, ha odajutunk - és elnök úr általános ígéretét bírom -, hogy a következő költségvetést, ha a parlament tárgyalja, akkor ezt a 44 milliós költségvetést valahova megemeljék. Tehát ezek a múzeumok Magyarországon 4-500 millióból működnek, az ilyen jellegű múzeumok, de én a realitásokat nagyjából ismerem, ha ezt megduplázzuk, akkor is azt mondom, hogy ettől a kínos érzéstől, ami a partnerek irányában van, ettől meg tud szabadulni a múzeum. Tehát részben majd, ha odaérünk, akkor én ezt szeretném javasolni és kérni a tisztelt bizottságtól.

Viszont, amiért konkrétan jöttem - és most lenne a napirenden levő kérdés -, én azt szeretném kérni, hogy ha a bizottság annak a lobbijában segítené a múzeumot, hogy a várpalotai Trianon Múzeumot fejezzük be. Tehát az a kis anyag, ez egy hevenyészett költségvetés, nagyjából van leegyeztetve, a szokásos módon minden önköltségi áron, tehát, ha itt megnéznék akár egy szobrot, akkor tudjuk, hogy a szoborpiacra 4-5-6-szorosaért szoktak szobrot csinálni, nálunk ez az egyötöde. Tehát a múzeum befejezése annyit jelentene, hogy ha sikerül a következő hetekben a

Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnál annak a kezdeményezésünknek révbe érni, hogy a Trianon Múzeum kerüljön arra a listára, ahol a magyarországi közoktatásban tanulók ingyen jöhetnek el a múzeumba vasúton, akkor azt tudnánk ajánlani az összes új nemzedéknek, hogy a Trianon Múzeum parkjában, szoborparkjában és múzeumában egy olyan történeti ékszerdobozt kapnak meg, ami - nem akarok nagy szavakat használni, de ez a célunk - egy életre szóló segítséget ad abban, hogy tájékozódni tudjanak felnőtt korukban a Kárpát-medence összetett viszonyaiban. Tehát mi ezzel a nagyjából 200 milliós támogatással ezt garantálni tudnánk, ezt a fajta fejlesztést jövő évre a Trianon Múzeum képes lenne végrehajtani. Ennek a fejlesztésnek az egyik fele a múzeum kiállításainak a befejezése. Tehát mi 10 év alatt a 44 millió forintos támogatásból ezt meg tudnánk csinálni, évente kisajtoljuk azt a 4-5-6-7-8 millió forintot, amivel egy kiállítást befejezünk és nézhetővé teszünk.

Mi azt kérjük, hogy 10 éves működés, bizonyítás és küldetés után a magyar parlament értékelje azt a tevékenységet, amelyet a múzeum folytat, azt a szerepet, amit betölthet, és fejezzük be egyetlenegy lépésben a Trianon Múzeumot. Tehát ennek a fele, nagyjából ez a 100 millió forint az összes kiállítás európai szintű befejezése - csak jelzem, hogy mondjuk, ebből 30 millió a könyvtárterem freskója, tehát itt nyilván ilyen költségek vannak -, a másik 100 millió forintból pedig csinálunk egy olyan történeti szoborparkot, amit talán a székelyudvarhelyi szoborpark létesítéséhez lehet mérni.

Tehát olyan ügyekben fog felszabadító beruházásként működni a magyar nemzeti közösségben, ahol eddig még csak lépések sem történtek, és e köré egy olyan történeti parkot alakítunk ki, amely háború előtti motívumokkal ezt az időutazás-jelleget lehetővé teszi. Tehát nálunk ettől kezdve, a számítógépes foglalkoztatót ideszámítva, a parkban való sétát és szoborfelfedezést ideszámítva, valóban egy teljes napot el lehet tölteni minden diáknak és nem diáknak. Tehát az az anyag, amit mi ide beadtunk tulajdonképpen ezt tartalmazza, egy hevenyészett költségvetést. És tudom, hogy ennek most nincs költségvetési forrása és helye, de éppen azért jelzem, hogy ha a bizottság ezt támogatja, akkor a bizottság lobbiját kérem ehhez. Úgy gondolom, hogy talán azon érvek között, amit elmondtam, van olyan, ami megalapozza ezt a fajta múzeumi befejezést, hogy így mondjam.

Köszönöm szépen. Nagyon gyorsan elhatarva ennyit szerettem volna mondani.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr.

Mielőtt itt, a napirendi ponton belül továbbhaladnánk, engedjék meg, hogy bejelentsem, idő közben két képviselőtársunk távozott a bizottsági ülésről, Dunai Mónika képviselő asszonyt Bóna Zoltán képviselő úr helyettesíti a továbbiakban, Szabolcs Attila alelnök urat pedig jómagam.

Köszönöm szépen elnök úr tájékoztatását és köszönjük szépen a két anyagot is. Gyakorlatilag két ügyről van szó, egyrészt a Trianon Múzeum - ahogy ön is fogalmazta - befejezéséről, erről szól ez az egyik, írásban kiosztott anyag is, mintegy a kettőt együtt, összevéve körülbelül 200 millió forinttal, ennek egyik feléből lehetne befejezni a múzeum belsejét, illetve új kiállításokat nyitni ebből és felújításokat megtenni, illetve a másik a szoborparkra.

A másik nagy ívű történet pedig az ezeréves Magyarország vagy nemzeti összetartozás múzeuma itt, a fővárosban, a Vajdahunyadvárban, amire, ha jól tudom, azért van kormányzati támogató szándék, legalábbis arra nézve, hogy a jelenleg ott lévő Mezőgazdasági Múzeumnak keresnek új helyet, ami akár lehet egy vidéki helyszín is; ilyen ismereteink vannak erről.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt bizottság, önöké a szó. Várjuk a véleményüket, kérdéseket. *(Jelzésre:)* Petneházy Attila képviselő úré a szó.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelettel köszönöm meg elnök úrnak ezt a lendületes, elhivatottsággal átítatott beszámolóját. Én magam kötődöm lelkileg is, Várpalotán nőttem föl, ott töltöttem a gyerekkoromat, úgyhogy még ennek kapcsán volt is szerencsém ott lenni 2004-ben ezen a bizonyos megnyitón, amikor megnyitották a múzeumot. Azt gondolom egyébként, hogy ez akkoriban tényleg egy misszió volt szinte. Ha már az előző napirendi pontnál elhangzott ez a bizonyos szitokszó, talán nem is ezzel minősíteném ezt, de azt tudjuk jól, hogy Trianon, így önmagában is kimondva, nagyon sok ember, ha meghallja, összerezdülést okoz neki, ami ellen, azt gondolom, sokat tehetne egy ilyen múzeum.

Ugyanakkor, mint vidéki ember azt a kérdést hadd fogalmazzam meg, nyilván elnök úr leszögezte, hogy a kettő két különböző múzeum, és mégis egyik a másiknak talán leányvállalata, számomra akkor hadd kérdezzem meg, hogy melyik, melyiknek lenne. Tehát van egy meglévő múzeumból szó, és van egy majdani múzeumból, egy vágyról van szó, ami megfogalmazódott, és hogy nem csökkenti-e a jelenlegi Trianon Múzeum jelentőségét a bizonyos, reményeink szerint megvalósulandó másik múzeum, és hogy akkor ez a kettő múzeum majd hogyan, milyen alárendeltségi viszonyban lenne, ha lenne. Elöljáróban ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés, vélemény? *(Jelzésre:)* Kiss László képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Két dolog. Az egyik, hogy egy kicsit abban zavarban vagyok, hogy a bizottság miként is tudna segíteni, de ebben azt tudom mondani, rajtam ez biztos nem fog múlni. Tehát, ha a bizottságban bármi olyasmi javaslat kimunkálódik, amely a múzeum irányában pozitív tud lenni, akkor azt mindenképpen fogom tudni támogatni.

Az az érdekes dolog, hogy nyilván itt, a bizottságban sokan vagyunk történészek, ezért talán szakmai szemmel is lehet nézni ezt a múzeumot, akkor azt szeretném kiemelni, hogy az nagyon-nagyon fontos - és erről beszélt igazgató úr is -, hogy a modern múzeumpedagógiai elveket azért a mindennapokba átülteti ez a múzeum egyébként is. Ez azért érdekes, mert ez kicsit olyan, mint amikor az ember a sótlan levest eszi, hogy amikor van só a levesben, akkor az úgy természetes, amikor meg nincs benne, akkor nem jó leves. Amikor egy múzeum ezeket a modern eszközöket használja, akkor nekünk az úgy természetes, amikor meg nem használja, akkor meg unjuk a múzeumot és nem megyünk be oda még egyszer. Ezért fontosnak tartom gratulálni ehhez a munkához, mert szerintem az ettől működik.

Számos olyan jó projekt található ebben a dokumentumban, amit kaptunk, amelyek szerintem akár egyenként is nagyon fontos lenne, hogy megvalósuljanak. Ezek közül, engedjék meg, hogy pont a legelső, a megcsonkolt, lerombolt magyar köztéri műemlékek helyzetét említsem meg. Ebben az ügyben magamnak volt egy parlamenti felszólalásom és módosító javaslatom is, amely arra irányult, hogy valóban helyezünk arra hangsúlyt, hogy nemzetünk azon emlékei, azon köztéri emlékhelyei, amelyek a határon túlra kerültek, kapjanak megfelelő forrásokat, és nemcsak forrásokat, hanem emlékezzünk meg azokról is, amelyekről már nem tudunk máshogy megemlékezni. Én magam ezt nagyon fontosnak tartom - amellet, hogy nyilván, átnézve ezeket a programokat -, szerintem jó irányba menne el a pénz, hiszen olyan modernizációra, amely az épület műemlék jellegével kapcsolatos, illetve olyan modern múzeumpedagógiai fejlesztésekre, amelyekről azt gondolom, hogy a XXI. században a só a levesben. Én mindenképpen abban tudok konstruktív lenni, hogy ez a projekt vagy ennek jelentős része megvalósuljon, úgyhogy, ha bármilyen támogatásra van szükségük, akkor természetesen ebben partner leszek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Ha megengedik, annyi személyest elmondjak, vagy azzal kezdem, hogy a múzeumnak miért van egy kicsit különös jelentősége a számomra. Amikor a Jobbik még kicsit más stílusú, más jellegű, és mondjuk, más pártokkal és másmilyen kapcsolatot ápoló pártként annak idején megalakult, fiatal pártként, akkor annak egyik vezetőjeként - 23 évesen, azt hiszem - az egyik ilyen első, úgymond nyilvános beszédem volt - idézőjelben - fiatal politikusként, amit a Trianon Múzeum megnyitóján mondtam 2004-ben. Örömmel hallom, hogy akkor ezek szerint Petneházy képviselő úrral ilyen régóta ismerjük már egymást; idézőjelben. Számunkra sosem volt kérdés ennek a múzeumnak és mindennek, amit tényleg egy nagyon lendületes, dinamikus előadásban hallottunk - amit köszönök is -, tehát ennek a támogatása sose volt számunkra kérdéses, még hogyha ez itt nem is hangzott el egyébként konkrétan. Mi 2011-től javasoltuk a költségvetésbe való bekerülését a Trianon Múzeumnak néhány képviselőtársammal - azt hiszem, Farkas Gergővel és Dúró Dórával együtt, illetve, ha valaki még benne volt, akkor elnézést tőlük utólag is -, úgyhogy messzemenőig a magunk részéről is jó szívvvel támogatjuk a továbbiakban is.

Azt meg kell jegyezni, a magam részéről sajnálom, hogy Trianonnak ezt a fideszes értelmezését az igazgató úr magáévá tette. Ebben szerintem soha nem fogunk egymással egyetérteni, de ezen gyorsan túl is tudunk lendülni azzal kapcsolatban, hogy hogyan kell június 4-éhez hozzáállnunk. Mi ezt továbbra sem tudjuk semmilyen szempontból örömmelként értékelni, de talán egy picivel mégis előrébb vagyunk, hogy egyáltalán valamilyen módon próbáljuk ezt a napot tematizálni, és mondjuk, a fiatalok számára is megjeleníteni, úgyhogy mi a magunk részéről jó szívvvel támogatjuk ezeket a törekvéseket, ha ide fognak kerülni.

Nagy örömmre szolgál, és nyilván elnök úr meghívása is ezt bizonyítja, hogy kormánypárti képviselőtársaim, elnök úr is nyitott erre az ügyre, azzal együtt is, hogy a korábbi években ez a bizottság sem támogatta egyébként azokat a költségvetési módosító javaslataimat, amelyek kifejezetten a Trianon Múzeum működési költségvetésének a növelésére vonatkoztak. Kellemetlen dolog, ezt tudom, de azért ezt így mondjuk már el! Nem olyan túl régen volt, most júniusban-júliusban a jövő évi költségvetésnek a szavazása, ahol a Jobbik javaslatát a szocialista párt képviselője támogatta arra vonatkozóan, hogy emeljük meg a Trianon Múzeum költségvetését 44-ről 100 millióra, kormánypárti képviselőtársaim, köztük az ügyet ezek szerint személyes ügyének tekintő Petneházy képviselő úr sem támogatta annak idején ezt, de nagy örömmre szolgál, hogy így, néhány hónap elteltével erről a kérdéstről már akkor ezek szerint egy másik hozzáállással tudunk beszélni, de kíváncsi vagyok, hogy kormánypárti képviselőtársaim mit mondanak erre, milyen lehetőséget látnak ők a maguk részéről ennek az ügynek a hathatósabb anyagi támogatására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más kérdés, vélemény, hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy tisztelettel kérdzem elnök urat, hogy az elhangzottakra kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Tessék, elnök úr!

Válaszadás, reagálás

DR. SZABÓ PÁL CSABA kuratóriumi elnök (Trianon Múzeum): Igen. Köszönöm szépen, igen, szeretnék, sorrendben haladva.

A vidéki és a fővárosi intézmény viszonya egymáshoz: picit reagálok a később elhangzottakra is, hogy azt nagyon nehéz elképzelni 2015-ben, és én azt gondolom, hogy más utakat kell találni, hogy 2015 Európájában - ha egyszer a bizottság lejön a Trianon Múzeumba - a Trianon Múzeum döntően nem szólhat másról, mint 400 ezer vagonba zsúfolt magyar köztisztviselőről, akiket megaláztak, elvették a vagyonukat, megszüntették a nyomait. Itt nem tudunk - hogy is mondjam? -, itt nem tudunk szalonképes terminológiát alkalmazni, hogy ezt a délutáni francia turistacsoport programjába megfelelő módon beilleszthessük, ezt tudomásul kell vennünk.

Tehát, ha eredményeket akarunk elérni a magyar ügy európai megismertetésében, akkor én azt gondolom, hogy itt több hangszeren kell játszani, és a Trianon Múzeumnak a küldetése pillanatnyilag - azt mondom, hogy sajnálatos módon - belmagyar. Tehát erről a 400 ezer magyar vagonlakóról a magyar közvélemény nem tud, sem a tanárok, sem a diákok, sem a történészek nagy része, tehát nekünk filmeket kellene csinálni a 420 ezer magyar menekültről, az egyéni sorsokról, az ellenállásról. Nincsen, olyan európai nemzet nincs, amelyik több tucattal, a hazáért életét adó ártatlan civilnek nem állít emléket. Ilyen nincs több Európában, csak Magyarország.

1918-at követően mintegy 30-40 civilünket agyonlőtték a pozsonyi, lőcsei és kolozsvári utcákon. Hol vannak a szobrok, a filmek, a tankönyvekben a bekeretezett kis színes írások erről? Tehát a feladatunk most - elsősorban a Trianon Múzeum feladata - ez a belmagyar integráció, és határtalan a feladatunk, egy csomó ügyben a nulla közelében vagyunk. Úgyhogy én azt gondolom, az, hogy egy zárándokhelyként a múzeum - főleg úgy, hogy Budapesten van a testvérintézménye vagy a fiókintézménye - megfelelően kielégíti a magyarországi magyar, a külhoni magyar és nem magyar, szakmai és nem szakmai érdeklődést.

A kérdésre válaszolva, a fiókintézmény a múzeumi szférában teljesen elfogadott. Tulajdonképpen a Trianon Múzeum költözne Budapestre. Tehát nem azt mondjuk, hogy kiemeljük valós összefüggéseiből a kérdéskört és csinálunk egy turizmuskompatibilis fejlesztést a Vajdahunyadvárban. Ha ebbe a programba a képviselő urak belelapoznak, akkor ebből egészen világos, hogy annak a fajta egységes történelemértelmezésnek az egyik feléről beszélünk a Vajdahunyadvárban, amelyik egyébként fönntartja és megteremti a Trianon Múzeumot, tehát ilyen értelemben testvérintézményként működnének.

A fenntartó pillanatnyilag, közjogi értelemben a Trianon Múzeum, be van jegyezve az EMMI-nél, tehát a működési engedélyt a múzeum kapta meg, a múzeum fenntartója pedig a Trianon Múzeum Alapítvány. Tehát ezt nagyjából úgy lehetne megoldani, hogy a Trianon Múzeum Alapítvány fenntartja. Nyilván, itt valószínű, hogy kellenek jogi és pénzügyi lépések, de a múzeum fenntartója ugyanaz a két múzeum esetében, tehát ez lenne a viszony tulajdonképpen a két intézmény között. Erre nagyon sok példa van a magyar múzeumi szférában, itt sem okozna szerintem gondokat, és abban a tekintetben, hogy ez a fajta világerértelmezés koherens módon megjelenjen mind a két helyen, ez meg szükséges is, azt gondolom.

Még annyit szeretnék hozzátenni elnök úr fölvetésére, hogy egész konkrétan 2-3 héttel ezelőtt a Városliget fejlesztéséért felelős miniszteri biztossal sikerült leülni, már ismerte az anyagot, és szó szerint idézhetem, mert fölhatalmazott erre, hogy a maga részéről ezt a fejlesztést ő az első mondatától az utolsóig tudja képviselni. Ő is azt jelezte, egy jó és egy rossz híre volt, a jó híre az, hogy a Vajdahunyad vára épületfelújítása benne van a múzeumi negyed költségvetésében, tehát arra már megvan a forrás, ha úgy tetszik - mondjuk, kis túlzással -, a rossz híre viszont az, amit mi is tudunk, hogy van a Vajdahunyadvárban egy működő országos múzeum, tehát az a probléma, amit meg kell oldani. Én úgy látom, hogy a helyzet megérett, ha a Mezőgazdasági Múzeumnak egy méltó helyszínt sikerülne találni akár a fővárosban,

akár vidéken, akkor itt záros határidőn belül ez a fajta költözés és átalakulás megtörténhetne.

Nagyon szépen köszönöm a támogatást. Valóban az egyik legfontosabb, tipikus vállalása a múzeumnak az elpusztított köztéri műemlékek. Szintén a magyar közvélemény nem tudja, tehát nem tudja, hogy 250 olyan köztéri szobrot, amit magyar adófizetők pénzéből, a legjobb magyar szobrászművészek közreműködésével a magyar kultúra legfontosabb szereplőiről és ügyeiről megalkottunk a századfordulótól az I. világháborúig, ezt gyakorlatilag néhány hónap alatt fölrobbantották - a szerbek szerettek robbantani -, kalapáccsal szétverték a csehek, tehát irtózatot okoztak a magyar költségvetésnek és folytonosságnak. Azt gondolom, az egyik feladatunk az, hogy ezt megmutassuk, és olyan magyar nemzedékek ne legyenek, akik például ezt nem tudják.

De van egy másik feladatunk is, és még merészebb lennék, ezen a kiállításon fog szerepelni három szobormaradvány, merthogy a magyarok annyira nem emésztették meg ezt a helyzetet, hogy akik a környéken laktak, elkezdték keresni a szobrokat. Az egyik a Nyitra melletti, Zobor-hegyi millenniumi emlékszobor vagy emlékoszlop darabjait évek óta gyűjtik a környékeliek, olyannyira - négy turulatszobrot ábrázolt -, hogy az egyik turulatszobor 80 százalékát a föld alól előkotorták, ezt összeragasztották, kiegészítették, és tavaly fölavatták egy Nyitra melletti falu udvarán. Ennek a Zobor-hegyi emlékműnek egy nagy darabját a múzeum ehhez a kiállításhoz megkapja, ez lesz az egyik eredeti darab.

A másik eredeti darab, az akkori Magyarország legmagasabb csúcsán, a Ferenc József-csúcson 1896-ban egy gyönyörű emléktáblát avattunk, ezt szintén szétverték 1920 körül, és a gleccserből, ahova lementek a darabok, a magyar turisták gyakorlatilag a tábla 80 százalékát szintén megtalálták, ebből is egy darabot kap a múzeum, a márványfelirat kivehető még.

Végül a harmadikat nekem hozta be személyesen egy látogató néhány évvel ezelőtt. 1921-ben talán a legszebb szobrunkat, a pozsonyi, fehérmárványból készült, európai hírű Mária Terézia-szobrot két napon keresztül a csehek, kettős katonai sorfal védelmében kalapáccsal verték szét, nem lehetett megközelíteni. Egy pozsonyi kisfiú, az én látogatóm édesapja szintén ott zokogott a magyarok között, és a királynő hajfonatából egy darabka úgy pattant, hogy a sorfalon túlra, ezt fölkapta, berakta a zsebébe, és a fia 75 évesen, néhány évvel ezelőtt behozta a múzeumba.

Ez a három darab lesz a múzeum közepén, és a kiállításnak ezért az a címe, hogy „Elpusztíthatatlan”, mert amiről mi beszélünk, azt hiába verik szét kővel és kalapáccsal. Azt gondolom, hogy innét a következő lépés is - bármilyen meredeknek tűnik -, a következő lépés is az, hogy egy ilyen kiállítás és a kiállításra épülő esetleges szakmai konferenciák, művészettörténeti, költségvetési, egyéb szempontból vizsgáljuk meg ezt az értéket, ami fölveheti azt a kérdést, hogy nézzük meg, hogy ez mennyibe került, nézzük meg, hogy ki a felelős. Ezt a kérdést például Brüsszel abszolút érti, ez egy olyan kérdés, amit értenek. Szobor, kalapács, restauráció. Ha a politika ilyen ügyeket fölállal, akkor rosszabbik esetben jól pozícionálja magát, és vannak olyan ügyek, amelyek a nemzetközi szinten bemutatathatóak, még jobb esetben pedig rá lehet kényszeríteni az utódállamokat, hogy ezen szobrok egy részét demonstratív módon legalább megfinanszírozza, legalább témává tegyék. Ugyhogya ezt a 250 magyar csodálatos szobrot ott engedték el, hogy a fejekből elkezdett kimenni, és a Trianon Múzeumnak ez a kiállítása első lépésként ezt visszateszi a fejekbe, aztán a többi lépést majd meglátjuk.

Szávay képviselő úr fölvetése: nagyon-nagyon szépen köszönöm a támogatást, a korábbi, a mostanit is, és csak annyit szeretnék mondani, hogy ez a bizonyos „pozitívba fordítás”, erről én is azt gondolom, hogy a nemzeti összetartozás napját tartalommal - erre próbáltam is utalni - nem igazán sikerült megtölteni. Tehát a legendás barackfácska, amit, ha nagyon-nagyon jó kedvem van, akkor - hogy vissza

fogjam magam - egy picit berakom magamnak. Tehát erre egy egész apparátust kellene fölépíteni, és bocsánat, ha megnézik az egyik kis ajándékunkat, a „Szakíts, ha tudsz!” című DVD-t, az ezt mutatja. A „Szakíts, ha tudsz!” című DVD-n egy szombathelyi evangélikus iskola - a Reményik Sándorról elnevezett - egy 20 perces darabot ad elő, a darabot 16-17 éves gyerekek írták, a feladat az volt - drámapedagógia -, hogy az elszakadás gondolatköréről írjanak történeteket. És elkezdődött, hogy elszakadt a füzetem óvodáskoromban, elszakadt az anyu meg az apu egymástól, mert összevesztek, és egy olyan szenzációs szöveget írtak meg a nemzetek szétszakításáig, hogy ez a 20 perc - és ezt is írtuk a borítóra és ez az üzenet - valóban alkalmas lenne arra, hogy tartalommal megtöltse a nemzeti összetartozás napját. Tehát valóban azt gondoljuk, hogy nem kell előállítanunk az április 4-ét nemzeti színekben, ehhez tartalmas és minőségi, átélhető projektek kelljenek. Tehát én azt gondolom, hogy egy merész és innovatív fordulat, a június 4. gyásznapi napja kontra nemzeti összetartozás napja és a Trianon Múzeum kontra 1000 éves Magyarország múzeuma, mind a kettőt hatalmas energiával intézményesíteni kell és tartalommal megtölteni. Tehát ezzel kapcsolatban ez lenne a kiegészítőim. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Van-e más kérdés, vélemény még ehhez kapcsolódóan? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy köszönöm szépen elnök úrnak, hogy itt volt a bizottság előtt. Amit kért tőlünk, lobbitevékenységet, azt meg fogjuk tenni a nemes cél érdekében.

(Jelzésre:) Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm, ez lett volna igazán a kérdésem, elnök úr, hogy hogyan tovább akkor a bizottság részéről, illetve kormánypárti képviselőtársaim milyen lehetőséget látnak, erről a kormánypárton belül lobbizni az itt elhangzottak érdekében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nyilvánvaló az, nem véletlen, hogy kértem a bizottságtól, hogy a munkatervünkbe is vegyük fel a Trianon Múzeum ügyét, nem véletlen az, hogy a munkaterv első része így meg is valósult és itt volt elnök úr, tehát mindenféleképpen olyan ügynek tartom, amit támogatnunk kell, és igyekeznünk kell ehhez forrásokat, lehetőségeket keresni és teremteni.

Köszönöm szépen még egyszer elnök úrnak, köszönöm az elhozott anyagot és a tájékoztatást. Munkájában sok sikert és eredményeket kívánunk!

A napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Egyebekben szeretném tájékoztatni a bizottság tagjait, hogy eredetileg a jövő hétre - ami egy parlamenti „B., hét és a 23-ai nemzeti ünnepet követő hét - eredetileg bizottsági ülést nem terveztünk, de mégiscsak, előreláthatólag október 28-án, szerdán - márpedig szerettem volna ragaszkodni a hétfői időpontokhoz -, fél 9-kor tartanánk a következő ülésünket. Lehetőség és terveink szerint ekkor kerülne sor a Bethlen Gábor Alap 2014. évi beszámolójának a tárgyalására, tehát ez lenne egyebekben a bejelentőim.

Kérdezném, hogy a bizottság részéről van-e hozzászólás egyebekben?
(Jelzésre:) Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tudunk már arról valamit, hogy ki lesz az előterjesztő? Én javasoltam, elnök úr ezzel egyet is értett, hogy kérjük, lehetőség szerint, vagy hívjuk szeretettel miniszterelnök-helyettes urat magát.

ELNÖK: Igen, lehet erről tudni. Hetekkel ezelőtt, amikor a Ház döntött arról, hogy bizottságunk ki lett jelölve a beszámoló tárgyalására, akkor felkérő levelet írtam Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak, ő viszont kijelölte Potápi Árpád államtitkár urat, és államtitkár úr adta meg ezt az időpontot. Tehát vélhetően jövő héten, 8 óra 30 perckor lesz a bizottsági ülés.

Szávay képviselő úr még jelentkezett, vagy nem? *(Jelzésre:)* Nem, csak a noteszát tette le, rendben. Köszönöm szépen a türelmüket.

Az ülés berekesztése

Október 23-a, nemzeti ünnepünk kapcsán tartalmaz, szép, mély megemlékezéseket kívánok, és a szabadság napja alkalmából méltó ünnepet kívánok a bizottság minden tagjának és a jelenlévőknek is. Köszönöm szépen, a bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 12 perc)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika